

Tekst
Annemiek Wissink,
directeur
De Nederlandse Associatie (DNA)

www.denederlandseassociatie.nl

De kunst is ervaren dat je samen verder komt

Het hoort bij Nederland dat mensen die elkaar vinden op een gedeeld doel, belang of idee een vereniging oprichten. En het hoort evenveel bij Nederland om samen een school te beginnen – vaak ook met als rechtsvorm een vereniging. Dat je samen meer kunt bereiken dan alleen vinden wij heel vanzelfsprekend. Wij vinden bijvoorbeeld over het algemeen helemaal niet dat je het beste zelf thuis je kinderen kunt onderwijzen. En hoewel we hier de afgelopen tijd allemaal meer ervaring dan ooit mee hebben gehad, is het heel onwaarschijnlijk dat veel ouders nu wel denken dat ze het zelf beter kunnen. De kans dat er ouders zijn die nu meer vraagtekens hebben gekregen bij het onderwijs dat hun kind krijgt en nadenken over alternatieven, die is er wel. Dus mogelijk kan de VBS uitzien naar nieuwe leden, de komende tijd.

Mensen verbind je allereerst op dat gemeenschappelijke doel, en ook op hun motivatie om zich daar zelf voor in te zetten en mee te bemoeien. In de loop van de tijd wordt het belangrijk om een manier te vinden om nieuwkomers te helpen aansluiten en regelmatig met elkaar te kijken: zijn we op de goede weg, helpt wat wij doen ons allemaal verder? Je kunt als vereniging prachtige evenementen optuigen met de meest aansprekende sprekers en een state-of-the-art-crm-systeem hebben, uiteindelijk komt de verbinding tot stand door de ervaring dat je met elkaar verder komt.

Dat zien we ook elke dag bij DNA. Ik zie dat verenigingen over het algemeen mensen aantrekken die dienstbaar zijn en leden willen helpen. Maar de kunst is om leden elkaar te laten helpen en met elkaar te ervaren dat je samen verder komt. In het afgelopen jaar hebben we heel veel voorbeelden gezien van verenigingen die hard moesten zoeken naar andere vormen van ontmoeten, maar die juist floreerden omdat we bij nieuwe problemen in eerste instantie elkaar opzoeken om deze op te lossen. We horen nu juist terug dat verenigingen veel bereiken door gewoon aan leden te vragen: wat kunnen we nu voor je doen en met je doen? Bij DNA leggen we nu bijvoorbeeld vragen van leden voor aan andere leden. Natuurlijk niet aan iemand dat niet wil. Het gaat niet altijd om het snelste, beste antwoord, in de ogen van de mensen van het verenigingsbureau. Het gaat erom dat leden met elkaar kunnen uitwisselen wat de beste antwoorden kunnen zijn. En herkennen dat je voor dezelfde uitdagingen staat.

Natuurlijk zijn wij als DNA met onze vijf jaar nog piepjong naast de honderdjarige VBS. Maar de verbindende kracht van VBS is en blijft ook om met elkaar het onderwijs te realiseren dat scholen en ouders voor ogen hebben, om te vernieuwen, te verbeteren en divers te maken. Wat heel bijzonder is, is dat zo ook onze kinderen kunnen leren dat je samen verder komt dan alleen. 🍀

